

9) I slutningen af nr. 4 tilføjes: „og da har statsborgerret i et andet land“.

Foreslås med henblik på, at barnet kan have mistet sin fremmede statsborgerret og i så fald ville blive statsløs ved udflytningen, hvis den danske indfødsret ikke bevaredes.

Til § 8.

10) I stk. 1, 1. pkt., ændres „eller har opholdt“ til: „og ej heller har opholdt“.

Sproglig ændring.

Til § 9.

11) Paragraffen udgår. De følgende paragraffers numre ændres.

Angående denne ændring henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 11 (fremtidig § 10).

12) I afsnit B., nr. 4, ændres „idømt frihedsstraf“ til: „dømt til frihedsstraf, arbejds- eller sikkerhedsforvaring eller psykopatforvaring“.

Ændringen tilsigter at bringe den danske bestemmelse i § 11 (fremtidig § 10) B, nr. 4, i reel overensstemmelse med den tilsvarende norske og svenske bestemmelse.

13) Efter § 11 (fremtidig § 10) indføjes som ny paragraf:

„§ 11.

Erklæring om erhvervelse af indfødsret i henhold til denne lov kan ikke afgives ved værge eller af forældremyndighedens indehaver.“

Man har fundet det naturligt, at dansk indfødsret kun skal kunne erhverves ved en af de i §§ 3, 4 og 11 (fremtidig 10) samt § 12, stk. 2 (fremtidig § 13, stk. 3), hjemlede erklæringer, når de afgives af en person, der er i stand til selv at råde over sit statsborgerlige forhold. Tilsvarende bestemmelse findes i det norske og det svenske udkast.

14) Efter den i ændringsforslag 13 foreslåede nye § 11 indføjes som ny paragraf:

„§ 12.

Indenrigsministeren kan give nærmere forskrifter til gennemførelse af denne lov.

Erklæringer angående forhold, der omfattes af denne lov eller de i henhold til den udfærdigede forskrifter, herunder erklæringer afgivet til brug ved ansøgninger om indfødsret eller om bevis for indfødsret, kan kræves afgivet på tro og love.“

Stk. 1 går ud på at give indenrigsministeren en bemyndigelse, som der ikke er udtrykkelig hjemmel for i lovforslaget. Stk. 2 medfører, at oplysninger til brug ved indfødsretssager kan kræves afgivet på tro og love og under det for sådanne erklæringer gældende strafansvar.

Til § 12 (fremtidig § 13).

15) I stk. 1 ændres „fremdeles er uden statsborgerret i noget land“ til: „ikke er eller har været statsborger i noget land“.

Tilsigter en tydeliggørelse af den pågældende bestemmelse.

16) Efter stk. 1 indføjes som nyt stk. 2:

„Ved anvendelsen af § 4 anses den, der har erhvervet dansk indfødsret i medfør af lov nr. 474 af 5. september 1920 om erhvervelse af dansk indfødsret i anledning af de sønderjyske landsdeles indlemmelse i Danmark, jfr. lov nr. 247 af 12. juni 1922, som danskfødt. Bopæl i de sønderjyske landsdele inden den 15. juni 1920 ligestillet med bopæl her i riget“.

Bestemmelsen imødekommer et fra sønderjysk side fremsat ønske, som man har fundet berettiget. Den vil medføre, at personer, der før genforeningen er født i de sønderjyske landsdele, ligestilles med danskfødte, for så vidt angår adgangen til generhvervelse af dansk indfødsret i henhold til § 4.